י"ג אדר
13 מרס
יום ה'

ישיבה עם מחלקת המושבות, לשכת העבודה ברחובות, אהרונוביץ ושליחו.

אהסול נסעו אהרונוביץ ושליחו לסמילנסקי. לרגל שאלת משכר נסתבכו הענינים ברחובות. סמילנסקי ספר שבאספת החאחדות האכרים החלם לא להסכים להעלאת של עשרים גרוש - לא אסרו העלאה אלא לא חייבו. לדעת סם. חזמן עכשיו לא להעלות כי מחיר ח"ז ירד השנה והסוחרים הפסידו הרבה. הרסח השכר חביא לידי רבוי עבודה ערבית. בחדרה החליטו רבים לצמצם עבודה עבריה ולרבות פועלים ערבים. הרסח שכר אסנם מוצדקת, כי 17½ לא מספיקים , אולם יש לעשות זאת בדרך שלום. הוא בעצמו אינו נכון להריס את השכר. שיטתו היא לשלם בשנה הראשונה 17½, בשניה 18½, בשלישית

אין לשלם מחיר אחד לפועל חדש ולישן. הציעו לסם. שחדש יקבל אסנם 17½, אולם כעבור זמן יקבל 20. סם. העיר שהדבר בלחי אפשרי כי אין הסחדרות של אכרים שיכלה לחייב אותם.

נסע - ביום הראשון מחקיים הישיבה בנ.צ. עם גוסהלף ויש יסוד לבטוח שהוא יסכים לעשרים גרוש.

פרלסוטר - 70% מהפועלים שנפקדו מקבלים 20 גרוש ומעלה. השאר 154 פועל מקבלים 16-19%. מהם יקבלו מ-15 מרס ואילך. 30 איש 20 גרוש, נשארו עוד 130 איש המשחכרים 17½, אלה מרוכזים בשלשה פרדסים סמילנסקי, סילר ויעקבסון. כ-30 מאלה פועלים קבועים, כמאה זמניים

./.

ונשלחים ע"י הלשכה. פרלמנטר סובר שהקבועים יקבלו בעוד חודש חדשיים הוספה עד 20 גרוש.

פרלמנטר מציע שהלשכה לא תתן מעכשיו ולהבא פועלים בשחות מעשרים גרוש.

בסקומות שעובדים בשכר של 17½ יודיעו שסכאן ולהבא המחיר 20, ובשחות סזה לא יעבדו. הפועלים הקבועים יתנו זמן לבעל בית לחפש פועלים אחרים במשך שבועים אם לא יעלה את המחיר עד 20 גרוש. הבעלים לא יקחו פועלים ערבים, בכל אופן לא סטילנסקי ומילר (לדעת פרלמנטר). יש בסקום פועל מזרחי, תיסנים ואחדים סברית סרוסטלדור. הללו כולם עסוקים בעבודה, ואין חשש שהם יחפסו את הסקום.

ברחובות יש כ-900 פועלים, סהם כ-750 חברי ההסתדרות.

קוסוי סתנגד להצעות פרלמנטר. לפי זה פועל שיקבל הוספה ישאר לעבוד, סי שלא יקבל - ילך, הדבר יהפך לענין פרסי של בודדים. בפרדסי סס. סילר ויעקבסון עובדים בתור קבועים היסנים, ואלה לא יעזבו את העבודה גם אם לא יוסיפו על שכרם. יש גם סכנה ריאלית שיכניסו ערבים. קוסוי סציע לפנות סקודם בסו"ם את הועד החקלאי, רק בסקומות שעומדים להוריד השכר צריכים להלחם בכל הכוחות.

הורוויץ ססכים להצעות פרלמנטר. הפועלים אינם רוצים לעבוד בשחות מעשרים גרוש. כשסילר דורש 20 פועלים יכלים לתת לו רק 5-6 פועלים שסכריחים אותם ללכת. ויש סכסוכים לרגל זה בין הפועלים.

זינגר - השעולת צריכה להתחיל סהקבועים ולא סהזסניים, כי הללו היו זמן רב סחוסרי עבודה. אין סכנה של הכנסת ערבים,

./.

כי יש מחסור בפועלים. עונה זו תמשך עוד 5-6 שבועות. מציע להמשיך עבודה בכל מקום של הורדת שכר, הקבועים יגישו דרישה אולטימטיבית שאם עד היום הראשון לא יריעו השכר יפסיקו העבודה, ביום הראשון תקוא מועצה עם כל הפועלים הקבועים ויחליטו על שביתה במקומות אחדים, ועל תכסיס אחר במקום שכותנו חלש.

אהרונוביץ - אי-אפשר לעשות פעולה מסיבית. מאליהם יסחדרו משמרות ואין לדעת במה "הפעולה" תגמר. אם גם נצליח להכריח את האכרים ברוחק העבודה לשלם עשרים - נביא כעבור 3 שבועות להורדה כללית של השכר.

נמץ - חסים דעה עם אהרונוביץ אולם אין הלשכה צריכה לשלוח פועל בפחות מעשרים גרוש במקום שיש הורדה - להלחם.

בן-דורי - ענין רחובות יכריע את הכף בכל המושבות, ולכן צריכים להיות זהירים, אבל יש להעביר את זה עכשיו. אין להתחיל מפועלים קבועים; נגד סו"מ עם הועד החקלאי.

הסקנות:

1) הלשכה שולחת פועלים רק בעשרים גרוש.
2) אין מורידים בבת אחת כל הפועלים שעובדים בפחות, אלא לפי הצורך המיוחד בכל מקום ומקום.
3) במקרה של הורדת שכר - להכריז שביתה.

./.